

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecătorii – Liliana Catan și Iurie Diaconu

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2013, de către inculpatul

Marunici Oleg Grigorii, născut la 27.07.1965 în Ucraina, domiciliat: mun. Chișinău, str. Hristo Botev 19/6, ap.48,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- *Instanța de fond -26.06.2013 - 04.10.2013;*
- *Instanța de apel - 18.11. 2013- 02 .12.2013;*
- *Instanța de recurs -25.03.2014- 28.05.2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 04.10.2013, a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod Penal la 1 (unu) an închisoare, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 90 CP executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Marunici Oleg Grigorii în beneficiul lui Gorceag Ion prejudiciul moral în sumă de 5000 (cinci mii) lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Oleg Marunici la 27.04.2013, aproximativ ora 19.20 min., conducând automobilul de model „Skoda Octavia” cu numărul de înmatriculare C PB 806, se deplasa în mun. Chișinău pe str. Igor Vieru din direcția bd. Mircea cel Bătrîn în direcția str. N.M. Spătaru și în timpul deplasării, în apropierea casei de locuit cu nr. 16, nu a ținut permanent seama de împrejurări, nu a manifestat prudență sporită la trafic prin ce a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume pct. 45. 1) „Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase...”,

pct.46. Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza pînă la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lîngă: ...a) copii...”, pct. 11 lit.f): „Conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat: ...f) să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația neregulată.”, intrînd în zona de influență a indicatoarelor rutiere 5.50.1 și 5.52.2 (stipulate în anexa nr. 3 a RCR) „trecere pentru pietoni”, fără a ține cont că este o zonă prioritar destinată trecerii pietonilor, zonă pietonală neregulată, nu a asigurat securitatea circulației rutiere, nu a redus viteza de deplasare și nu a prevăzut situația periculoasă, iar în momentul cînd a observat un pieton minor care traversa carosabilul de la dreapta spre stînga relativ deplasării unității de transport, nu a reușit să evite tamponarea acestuia.

În rezultatul accidentului de circulație pietonul Ruslan Gorceag a.n. 2001, a suportat conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1056/D din 22.05.13, vătămări corporale medii, manifestate prin fractură închisă în treimea medie a osului fibular cu deplasarea fragmentelor și alte traumatisme.

Astfel, Oleg Marunici a comis încălcarea regulilor de securitate a circulației și exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a sănătății, adică infracțiune prevăzută de art.264 alin. (1) Cod penal.

2.1. La stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de fond a luat în calcul scopul pedepsei penale precum și totalitatea circumstanțelor cauzei, personalitatea inculpatului și anume că, este angajat în câmpul muncii, activitate legată de conducerea mijlocului de transport, a comis o infracțiune din imprudență, anterior nu a avut încălcări ale Regulamentului Circulației Rutiere, a conștientizat pericolul faptei comise și nu prezintă pericol social.

3. Procurorul a atacat sentința cu apel, solicitînd casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei complementare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în această parte, cu stabilirea pedepsei complementare inculpatului - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În opinia acuzatorului instanța de fond urma să țină cont de prevederile art. 61 Cod penal, conform cărora pedeapsa are drept scop corectarea condamnatului, precum și prevenirea de săvîrșire de noi infracțiuni din partea acestuia, și concomitent conform prevederilor art. 65 Cod penal, să stabilească și pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de conducere a mijloacelor de transport.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel și de reprezentantul legal al părții vătămate minore Gorgeag Ion prin care a solicitat, casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei complementare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în această parte, cu stabilirea pedepsei complementare inculpatului - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani. De asemenea, a solicitat și admiterea

integrală a acțiunii civile înaintată de el cu încasarea de la Marunuci Oleg în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore a sumei de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu material și 20.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2013 a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Marunuci Oleg Grigorii, condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 1 (unu) an închisoare, cu suspendarea executării pedepsei, conform art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 1 (unu) an, i s-a stabilit și pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă s-a admis parțial cu încasarea din contul lui Marunuci Oleg Grigorii în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore Gorgeag Ion a prejudiciul moral în sumă de 7000 (șapte mii) lei.

Acțiunea civilă în ce privește încasarea prejudiciului material cauzat s-a admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

Celelalte dispoziții ale sentinței s-au menținut.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a constatat, că instanța de fond a ajuns la concluzia că declarația personală prin înscrisul autentic, înaintată de către inculpatul Marunuci Oleg, a fost depusă cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală stabilind că este posibil de a fi admisă, cu examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Încadrarea juridică a acțiunilor săvîrșite de inculpatul Marunuci Oleg nu a fost contestată.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpaților de prima instanță, instanța de apel a considerat, că aceasta este una prea blîndă și la aplicarea ei nu s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, greșit individualizînd-o în raport cu prevederile legii penale care reglementează pedeapsa și scopul acesteia.

Instanța de apel a reținut că, circumstanțe care agravează răspunderea, de către instanța de judecată nu au fost stabilite. În calitate de circumstanțe atenuante se indică lipsa antecedentelor penale, faptul recunoașterii vinovăției de inculpat precum și căința sinceră în cele comise, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a conchis că, sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea prevede și pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, motiv pentru care Colegiul penal, constată că pedeapsa complementară urmează a fi aplicată.

Totodată instanța a constatat că, potrivit prevederilor art. 219 alin. (4) CPP, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de

judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Astfel, în opinia instanței de apel, prejudiciul moral în sumă, doar de 5000 lei încasat de la inculpat, este prea mic, ori inculpatul a tamponat un copil.

De aceea, instanța de apel a admis în principiu, acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal al părții vătămate minore Gorceag Ion, dispunând că asupra quantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordine civilă.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Marunci Oleg, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea în vigoare a sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că, instanța de apel eronat a aplicat pedeapsa complimentară pe care o considera obligatorie, în timp ce conform prevederilor legale aceasta este una facultativă.

Este eronată soluția instanței de apel privind admiterea în principiu a acțiunii civile în partea ce ține de încasarea prejudiciului material, or prima instanță a admis acțiune civilă parțial, reieșind din pretențiile înaintate de către partea vătămată. Înaintând acțiunea civilă, partea vătămată nu a solicitat încasarea prejudiciului material, asemenea solicitare fiind înaintată doar în instanța de apel.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului, prin care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate, deoarece temeiurile la care face referire recurentul nu persistă în cauză.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Din conținutul cererii de recurs rezultă, că recurentul critică hotărârea în partea stabilirii pedepsei complimentare , cât și în latura civilă, solicitând să fie menținută sentința instanței de fond.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct.10) Cod de procedură penală, *instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în latura pedepsei, când se constată că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal menționează, că temeiul pentru recurs invocat de recurent, nu persistă în cauza dată. La stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6,7,61,75 Cod penal și anume caracterul și pericolul social al infracțiunii comise, personalitatea inculpatului, care anterior n-a fost judecat, se caracterizează pozitiv la locul de trai, considerînd că corectarea inculpatului este

posibilă fără izolare de societate cu aplicarea unei pedepse condiționate pe un termen de probă minimal și că prin stabilirea acestei pedepse va fi atins scopul pedepsei penale, de asemenea aceasta corespunde gravității faptei prejudiciabile comise, circumstanțe agravante pe cauză nefiind stabilite.

Astfel, pedeapsa principală stabilită inculpatului, este una legală și întemeiată, instanța corect venind la concluzia despre inoportunitatea privării de libertate a inculpatului reieșind din circumstanțele cauzei.

Cît ține de pedeapsa complementară aplicată inculpatului – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de doi ani, Colegiul reține că, conform sancțiunii alin.1) art.264 P RM, *se prevede pedeapsa cu amendă în mărime de pînă la 300 u.c. sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.*

Din conținutul sancțiunii citate mai sus rezultă, că pedeapsa complementară cu (sau fără) privarea de dreptul de conducere a mijloacelor de transport este aplicabilă pentru cazul de stabilire a pedepsei cu închisoare, fiind una facultativă și aplicarea ei este lăsată la discreția instanței, soluția instanței de apel fiind argumentată în acest sens.

Referitor la acțiunea civilă, la care face trimitere recurentul, Colegiul menționează că instanța de apel și-a argumentat poziția la acest capitol, or conform art.219 alin.(1) Cod de procedură - *acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrșirea acesteia.*

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral instanța de apel conducîndu-se de art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, *a luat în considerație suferințele fizice ale victimelor, suferințele psihice provocate rudelor etc..*, iar conform art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală , *dacă la soluționarea acțiunii civile, pentru a stabili suma despăgubirilor cuvenite părții civile, apare necesitatea de a amîna judecarea cauzei pentru a se administra probe suplimentare, instanța poate să admită în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, ceia ce a și făcut, de altfel instanța de apel, motivîndu-și detaliat soluția.*

Astfel, Colegiul reține că, nu s-au depistat careva erori, deoarece, instanța de apel s-a referit la acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții vătămate în prima instanță, mai mult ca atît cuantumul pretențiilor invocate de reprezentatul părții vătămate în instanța de fond și cea de apel diferă, ultimul fiind în scădere.

Un alt moment reținut de către instanța de recurs, este faptul că, instanța de apel în dispozitivul deciziei nu se expune asupra apelului declarat de către reprezentantul

legal al părții vătămate minore Gorceag Ion, însă, aceasta s-a expus asupra apelului declarat de către procuror, care a acționat și în interesele părții vătămate, astfel încât soluția instanței de apel nu a afectat în nici un fel partea vătămată minoră, drepturile ei fiind respectate prin admiterea apelului procurorului.

În această ordine de idei, instanța de recurs apreciază ca fiind corectă și motivată concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1), pct. 10) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Marunici Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2013, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu